

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

privind impozitul pe profit

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art.1.- (1) Sunt obligați la plata impozitului pe profit, în condițiile prezentei legi, și denumiți în continuare *contribuabili*:

a) persoanele juridice române, pentru profitul impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate;

b) persoanele juridice străine care desfășoară activități printr-un sediu permanent în România, pentru profitul impozabil aferent aceluia sediu permanent;

c) persoanele juridice sau fizice străine care desfășoară activități în România ca beneficiari sau parteneri împreună cu o persoană juridică română într-o asociere sau o altă entitate ce nu dă naștere unei persoane juridice, pentru profitul realizat în România;

d) persoanele juridice române și persoanele fizice române pentru veniturile realizate atât din România, cât și în străinătate, din asocieri care nu dau naștere unei persoane juridice. În acest caz, impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reține și se varsă de către persoana juridică;

e) persoanele juridice străine care obțin veniturile prevăzute la art.16, pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(2) Sunt exceptate de la plata impozitului pe profit:

a) trezoreria statului;

b) instituțiile publice, pentru fondurile publice constituite, inclusiv pentru veniturile extrabugetare și disponibilitățile realizate și utilizate potrivit Legii nr.72/1996 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și Legii nr.189/1998 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, dacă legea nu prevede altfel;

c) organizațiile de nevăzători, de invalizi și ale persoanelor cu handicap, pentru profiturile realizate de unitățile economice fără personalitate juridică ale acestora, protejate potrivit legii speciale de organizare și funcționare privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap;

d) fundațiile române constituite ca urmare a unor legate;

e) cooperativele care funcționează ca unități protejate ale persoanelor cu handicap, special organizate, potrivit legii de organizare și funcționare privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap;

f) cultele religioase, pentru veniturile obținute din producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult, potrivit Legii nr.103/1992 privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult și pentru veniturile obținute din chirii, cu condiția utilizării sumelor respective pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult, pentru lucrările de

construire, de reparație și de consolidare a lăcașurilor de cult și a clădirilor eclesiastice, pentru învățământ și pentru acțiuni specifice cultelor religioase, inclusiv veniturile din despăgubiri sub formă bănească obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate;

g) instituțiile de învățământ particular acreditate, precum și cele autorizate, pentru veniturile utilizate potrivit Legii învățământului nr.84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior;

h) asociațiile de proprietari constituite ca persoane juridice și asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari, potrivit Legii locuinței nr.114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru veniturile obținute din activitățile economice care sunt sau vor fi utilizate pentru îmbunătățirea confortului și a eficienței clădirii, pentru întreținerea și repararea proprietății comune.

(3) Persoanele juridice române fără scop patrimonial sunt exceptate de la plata impozitului pe profit pentru următoarele categorii de venituri: cotizațiile membrilor; contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților; taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare; donațiile și sumele sau bunurile primite prin sponsorizare; dobânzile și dividendele obținute din plasarea disponibilităților rezultate din asemenea venituri; veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole; veniturile din acțiuni întâmplătoare realizate de organizații sindicale/patronale, utilizate în scop social sau profesional potrivit statutului de organizare și funcționare; veniturile excepționale rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea persoanelor juridice fără scop patrimonial, altele decât cele care sunt sau au fost folosite în activitatea economică.

(4) Persoanele juridice fără scop patrimonial, pentru veniturile realizate din activități economice până la nivelul echivalentului în lei de 10.000 Euro, realizate într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale neimpozabile prevăzute la alin.(3), sunt exceptate de la plata impozitului pe profit.

(5) Persoanele juridice române fără scop patrimonial care nu se încadrează în condițiile referitoare la nivelul veniturilor prevăzute la alin.(4), pentru profitul obținut din activități economice, plătesc impozit pe profit, calculat potrivit art.2 alin.(1).

Art.2.- (1) Cota de impozit pe profit este de 25%, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(2) În cazul Băncii Naționale a României, cota de impozit pe profit este de 80% și se aplică asupra veniturilor rămase după scăderea cheltuielilor deductibile și a fondului de rezervă, potrivit legii.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din activitățile desfășurate pe bază de licență în zona liberă plătesc o cotă de impozit pe profit de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, pe o perioadă de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Contribuabilii care au încasat printr-un cont bancar din România venituri în valută din exportul bunurilor realizate din activitatea proprie, direct sau prin contract de comision, precum și din prestări de servicii, plătesc o cotă de impozit pe profit de 6% pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii acestor venituri în volumul total al veniturilor. Suma aferentă reducerii cotei de impozit pe profit de la 25% se repartizează la sfârșitul anului ca sursă proprie de finanțare, în limita profitului rămas după înregistrarea cheltuielii cu impozitul pe profit. Prestările de servicii pentru care se aplică cota de impozit redusă sunt cele pentru care beneficiarul prestării este în străinătate.

(5) Stimularea exporturilor competitive se va face printr-un sistem de subvenții. Mecanismul de aplicare al acestuia și grupele de produse la care se aplică se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(6) Începând cu data de 1 ianuarie 2003, cota de impozit pe profit este de 12,5% pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii veniturilor încasate din export în volumul total al veniturilor. Începând cu data de 1 ianuarie 2004, cota de impozit pe profit este de 25%.

Art.3.- (1) Contribuabililor care beneficiază de facilitățile prevăzute la art.2 alin.(3) – (5) nu li se aplică dispozițiile art.11 alin.(5). Contribuabilii își exprimă opțiunea pentru una din cele două facilități la începutul anului fiscal.

(2) În cazul contribuabililor care își desfășoară activitatea în zonele libere, pentru veniturile realizate din export, se aplică cota cea mai favorabilă prevăzută la art.2 alin.(3) și (4).

(3) Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la art.2 alin.(3) – (5) și art.11 alin.(5) nu mai beneficiază de facilitățile de natura impozitului pe profit prevăzute în alte acte normative.

(4) Contribuabilii prevăzuți la art.35 alin.(3) – (6) nu intră sub incidența alin.(3).

Art.4.- (1) Anul fiscal al fiecărui contribuabil este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înființează sau încetează să existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul fiscal pentru care contribuabilul a existat.

Art.5.- (1) Cu excepția dispozițiilor alin.(2), în cazul asocierii sau al altei entități fără personalitate juridică, fiecare partener, asociat sau beneficiar, se impozitează în limita care i se cuvine din profitul entității.

(2) În cazul asociațiunilor în participațiune sau al asocierilor similare, veniturile și cheltuielile sunt alocate acestora în limita cotelor de participațiune deținute de fiecare asociat. Orice plăți suplimentare prevăzute în contractul de asociere, inclusiv contribuțiile suplimentare, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Art.6.- În cazul contribuabililor care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, a cluburilor de noapte, discotecilor și a cazinourilor, impozitul pe profit datorat potrivit prezentei legi, aferent acestor activități, nu poate fi mai mic de 5% din veniturile realizate din aceste activități. În situația în care, impozitul pe profit este mai mic

decât 5% din veniturile acestor activități, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% aplicat asupra acestor venituri realizate.

CAPITOLUL II

Determinarea profitului impozabil

Art.7.- Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate, inclusiv din câștiguri din orice sursă, și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Art.8.- În înțelesul prezentei legi, sunt considerate neimpozabile următoarele venituri:

a) dividendele primite de către o persoană juridică română de la o altă persoană juridică română;

b) veniturile rezultate din anularea datoriilor care au fost considerate cheltuieli nedeductibile, precum și din anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere sau a veniturilor realizate din recuperarea unor cheltuieli nedeductibile;

c) alte venituri neimpozabile prevăzute expres în actele normative speciale.

Art.9.- (1) La calculul profitului impozabil, cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente veniturilor impozabile.

(2) Metodele contabile stabilite prin reglementări legale în vigoare, respectiv metoda FIFO, metoda LIFO și metoda costului mediu ponderat CMP, sunt recunoscute la calculul profitului impozabil. Metoda de evaluare aplicată trebuie să fie aceeași pe tot parcursul exercițiului financiar.

(3) La calculul profitului impozabil sunt deductibile numai următoarele sume utilizate pentru constituirea sau majorarea rezervelor și provizioanelor:

a) rezerva, în limita a 5% din profitul contabil, până ce acesta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris și vărsat, conform prevederilor Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) în cazul băncilor, provizioanele obligatorii constituite potrivit normelor Băncii Naționale a României;

c) rezervele tehnice calculate de către societățile de asigurare și reasigurare, constituite potrivit prevederilor Legii nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările ulterioare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele tehnice se diminuează prin înregistrarea la venituri, astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asiguratorului, după deducerea reasigurării. Sunt nedeductibile sumele utilizate pentru constituirea sau majorarea rezervelor pentru contractele cedate în reasigurare.

(4) Orice alte rezerve constituite în baza unor acte normative speciale nu sunt cheltuieli deductibile.

(5) Schimbarea destinației rezervelor și a fondurilor care au fost deductibile din profitul impozabil, potrivit prevederilor legale, prin distribuirea lor acționarilor sub orice formă, cu ocazia lichidării, divizării, fuziunii, dizolvării societății sau retragerii unui acționar/asociat, va atrage impunerea sumelor respective cu impozit pe profit și impozit pe dividende, conform prevederilor legale în vigoare.

(6) Sunt deductibile la calculul profitului impozabil:

a) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat efectuate potrivit legii, în limita de 5% aplicată asupra diferenței dintre totalul veniturilor și totalul cheltuielilor, inclusiv accizele, mai puțin cheltuiala cu impozitul pe profit și cheltuielile cu sponsorizarea și/sau mecenatul;

b) perisabilitățile în limitele prevăzute în normele aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(7) Potrivit prezentei legi, cheltuielile nedeductibile sunt:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți

sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau venit plătite în străinătate;

b) amenzile, confiscările, majorările de întârziere și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale, altele decât cele prevăzute în contractele comerciale; amenzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine sau în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România și/sau autorități străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepția majorărilor care în convențiile de evitare a dublei impuneri sunt tratate ca dobânzi;

c) suma cheltuielilor cu diurna sau cu indemnizația de deplasare acordată salariaților, care depășește de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

d) sumele utilizate pentru constituirea provizioanelor peste limitele stabilite prin hotărâre a Guvernului;

e) suma cheltuielilor sociale care depășesc limitele considerate deductibile, conform legii anuale a bugetului de stat;

f) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau activelor corporale constatate lipsă din gestiune sau degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor cheltuieli;

g) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor acordate salariaților sub forma unor avantaje în natură, dacă valoarea acestora nu a fost impozitată prin reținere la sursă;

h) orice cheltuieli făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului la valoarea de piață;

i) cheltuielile de cercetare-dezvoltare, de conducere și administrare înregistrate de un sediu permanent care aparține unei persoane fizice sau juridice străine care nu s-au efectuat în România, care depășesc 10% din salariile impozabile ale salariaților sediului permanent din România;

j) cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit Legii contabilității nr.82/1991,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii;

k) cheltuielile înregistrate de societățile agricole constituite în baza Legii nr.36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, pentru dreptul de folosință al terenului agricol adus de membrii asociați, peste cota de distribuție din producția realizată din folosința acestuia, prevăzută în contractul de societate sau asociere;

l) cheltuielile înregistrate în contabilitate, determinate de diferențele nefavorabile de valoare ale titlurilor de participare, a titlurilor imobilizate ale activității de portofoliu, cu excepția celor determinate de vânzarea acestora;

m) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile;

n) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, dacă nu sunt acordate în limita dispozițiilor legii anuale a bugetului de stat;

o) cheltuielile privind contribuțiile plătite la fondurile speciale peste limitele stabilite sau care nu sunt reglementate de actele normative, inclusiv contribuțiile la fonduri de pensii, altele decât cele obligatorii;

p) cheltuielile cu primele de asigurare plătite de angajator în numele angajatului, în situația în care nu sunt impozitate la angajat, potrivit actului normativ privind impozitul pe venit; sunt exceptate cheltuielile cu primele de asigurare pentru accidente de muncă, boli profesionale și risc profesional;

q) cheltuielile de protocol care depășesc limita de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor și cheltuielilor, inclusiv accizele, mai puțin cheltuielile cu impozitul pe profit și cheltuielile de protocol înregistrate în cursul anului;

r) alte cheltuieli salariale și/sau asimilate acestora, care nu sunt impozitate la persoana fizică, dacă legea nu prevede altfel;

s) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, prestări de servicii sau asistență în situația în care nu sunt încheiate contracte în forma scrisă și pentru care beneficiarii nu pot justifica prestarea acestora pentru activitatea autorizată ;

t) cheltuielile cu primele de asigurare care nu privesc activele corporale și necorporale ale contribuabilului, precum și cele care nu sunt aferente obiectului de activitate pentru care s-a autorizat, cu excepția celor care privesc bunurile din patrimoniul persoanei fizice în cazul în care acestea reprezintă garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care contribuabilul este autorizat.

Art.10.- (1) Cheltuielile cu dobânzile sunt deductibile până la nivelul sumei veniturilor din dobânzi plus 10% din alte venituri ale contribuabilului, în cazul în care gradul de îndatorare al capitalului este peste unu, inclusiv.

(2) Cheltuielile cu dobânzile rămase nedeductibile se reportează în perioada următoare, în aceleași condiții ca cele prevăzute la alin.(1), până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul împrumuturilor între părți asociate, astfel cum sunt definite la art.27 alin.(3), dobânda deductibilă este limitată la:

a) nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României pentru împrumuturile în lei;

b) nivelul ratei dobânzii EURIBOR plus două puncte procentuale pentru împrumuturile în Euro;

c) nivelul ratei dobânzii LIBOR plus două puncte procentuale pentru împrumuturile în alte devize.

(4) Limita prevăzută la alin.(3) se aplică pentru fiecare împrumut în parte, înainte de aplicarea prevederilor alin.(1).

(5) Prevederile alin.(1) nu se aplică băncilor, persoane juridice române, și sucursalelor băncilor străine ce își desfășoară activitatea în România, precum și instituțiilor de credit.

Art.11.- (1) Cheltuielile privind amortizarea activelor corporale și necorporale sunt deductibile în limita prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Pentru activele puse în funcțiune după data de 30 iunie 2002 se poate beneficia de amortizare accelerată fără obligația aprobării

prealabile din partea organului fiscal teritorial la care contribuabilul are obligația de a depune declarația de impunere pentru echipamentele tehnologice, respectiv mașini, utilaje și instalații de lucru, computere și echipamente periferice ale acestora.

(2) Cheltuielile cu exploatarea zăcămintelor naturale, de natura decopertărilor, explorărilor, forărilor, dezvoltărilor, care nu se finalizează în obiective economice ce pot fi exploatate, se recuperează în următorii cinci ani, în rate egale, din veniturile realizate din exploatare.

(3) Contribuabilii autorizați să desfășoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă și să deducă la calculul profitului impozabil provizioane pentru refacerea terenurilor afectate și pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de până la 1% din diferența anuală între veniturile și cheltuielile din exploatare, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, pe toată durata de funcționare a exploatării zăcămintelor naturale.

(4) Pentru titularii de acorduri petroliere care desfășoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă mai mare de 100 m, cota provizionului constituit pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalațiilor, a dependințelor și anexelor, precum și pentru reabilitarea mediului este de 10% din profitul anual de exploatare, pe toată durata de funcționare a exploatării petroliere.

(5) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe amortizabile potrivit legii, destinate activităților pentru care aceștia sunt autorizați, pot deduce cheltuieli suplimentare de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora. Valoarea rămasă de recuperat pe durata de viață utilă se determină după scăderea din valoarea de intrare a sumei egală cu deducerea de 20%.

(6) Deducerea suplimentară de amortizare se acordă la data punerii în funcțiune a mijlocului fix, conform prevederilor Legii nr.15/1994. Sunt exceptate de la această prevedere achizițiile de animale și plantații pentru care deducerea se acordă astfel:

a) pentru animale la data achiziției;

b) pentru plantații la data recepției finale de înființare a plantației.

(7) Intră sub incidența alin.(5) și mijloacele fixe achiziționate în baza unui contract de leasing financiar cu clauză definitivă de transfer al dreptului de proprietate asupra bunului la expirarea contractului de leasing financiar.

(8) Contribuabilii care calculează deducerea prevăzută la alin.(5), precum și amortizarea accelerată prevăzută la alin.(1), au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de funcționare.

(9) Persoanele juridice care au beneficiat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, de facilitatea fiscală prevăzută la art.21² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.297/2000 pentru completarea Legii nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.707 din 30 decembrie 2000 și aprobată prin Legea nr.415/2000, sunt obligați să păstreze în patrimoniu investițiile realizate cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata normală de funcționare a acestora.

(10) În cazul în care nu sunt respectate prevederile alin.(8) și (9), impozitul pe profit se recalculează, inclusiv pentru perioada în care s-a aplicat deducerea, și se vor calcula majorări și penalități de întârziere, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art.12.- În cazul leasingului financiar, utilizatorul este tratat, din punct de vedere fiscal, ca proprietar, în timp ce, în cazul leasingului operațional, locatorul/finanțatorul are această calitate. Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile. În cazul leasingului financiar, utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional, utilizatorul deduce chiria.

Art.13.- (1) Pierdere anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în

următorii trei ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Nu se recuperează pierderea fiscală înregistrată de persoana juridică care își încetează existența, în cazul în care are loc divizarea, dizolvarea, lichidarea sau fuziunea.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, alin.(1) se aplică luându-se în considerare numai activitățile economice, cotele de participare, profiturile și pierderile atribuite sediului permanent din România.

(4) Contribuabilii care au fost obligați la plata unui impozit pe venit și care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidența prevederilor alin.(1) de la data la care au revenit pe sistemul de impozitare reglementat de prezenta lege. Această pierdere se recuperează de la data înregistrării.

Art.14.- (1) În situația lichidării/dizolvării unui contribuabil, pentru determinarea profitului impozabil se ia în calcul și profitul rezultat din lichidarea patrimoniului acestuia.

(2) În cazul fuziunii sau divizării unui contribuabil care își încetează existența, sumele rezultate din evaluările generate de aceste operațiuni se vor reflecta în conturile de rezerve ale entităților rezultate, fără a fi utilizate la majorarea capitalului social. În caz contrar, aceste sume se supun impozitării cu cota prevăzută la art.2 alin.(1).

CAPITOLUL III

Impozitarea persoanelor juridice străine și a veniturilor din surse externe

Art.15.- Contribuabilii definiți la art.1 alin.(1) lit.b) și c) datorează impozit pe profitul atribuit sediului permanent din

România. Cota de impozitare este cea stabilită la art.2 alin.(1), (3) sau (4), după caz.

Art.16.- (1) Persoanele juridice străine, care realizează următoarele venituri, se impozitează pentru profitul corespunzător acestora, potrivit prevederilor prezentei legi, cu cota prevăzută la art.2 alin.(1):

a) veniturile obținute din sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România, inclusiv închirierea în scopul utilizării unei asemenea proprietăți și câștigul obținut prin înstrăinarea unui drept asupra unei astfel de proprietăți, inclusiv orice alte drepturi de proprietate atribuibile indirect, inclusiv prin înstrăinarea acțiunilor și a altor drepturi similare într-o societate ale cărei active corporale sunt formate în principal – direct sau indirect – din proprietăți imobiliare situate în România;

b) veniturile obținute ca urmare a exploatării resurselor naturale localizate în România, inclusiv câștigul obținut din vânzarea unui drept aferent unor asemenea resurse naturale;

c) veniturile obținute din înstrăinarea unui drept de proprietate deținut într-o persoană juridică română.

(2) Orice alt venit care nu este menționat la alin.(1) este venit realizat pe teritoriul României, dacă este plătit de un rezident român, sau este plătit de sau prin intermediul unui sediu permanent în România.

Art.17.- (1) În sensul prezentei legi, *sediul permanent* înseamnă locul prin intermediul căruia orice activitate a unei persoane fizice sau juridice străine este, în întregime sau în parte, condusă direct sau prin intermediul unui agent dependent. În cazul în care, o asocieră sau o altă entitate care nu are personalitate juridică desfășoară activități printr-un sediu permanent în România, părțile sau beneficiarii se consideră că desfășoară activitate în România printr-un sediu permanent.

(2) Sediul permanent include: un loc de conducere, o sucursală, un birou, un sediu secundar, o fabrică, un magazin, un

atelier, o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

(3) Un șantier de construcții sau un loc unde au fost aduse echipamente pentru construcții, un proiect de montaj sau de instalare, activitățile de supraveghere, consultanță și furnizarea de servicii pentru același proiect sau proiecte conexe devine sediu permanent dacă are o durată mai mare de șase luni.

(4) Un sediu permanent nu include: folosirea de instalații în scopul depozitării, expunerii de produse sau de mărfuri; menținerea unui stoc de produse sau mărfuri în scopul depozitării, expunerii; menținerea unui stoc de produse sau mărfuri numai în scopul prelucrării de către o altă persoană juridică; menținerea unui stoc de produse sau mărfuri pentru expunerea în cadrul unui târg comercial sau expoziții și care pot fi și vândute la încheierea târgului sau expoziției.

(5) Sediul permanent nu include nici un loc fix de afaceri destinat cumpărării de produse, mărfuri sau colectării de informații, menținerea unui loc fix de afaceri în scopul desfășurării de activități cu caracter pregătitor sau auxiliar, pentru orice combinație a activităților menționate, cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

(6) Când o persoană fizică sau juridică, alta decât un agent cu statut independent, acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent, în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate la alin.(5).

(7) O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite, înscrisă în documentele de constituire.

(8) Prin agent dependent se înțelege persoana fizică, juridică sau altă entitate care își desfășoară activitatea în România, în numele, pe contul și sub controlul unei persoane fizice sau juridice străine, în baza unui înscris între aceștia, încheie contracte în numele acestora, cu excepția reprezentanțelor autorizate să funcționeze pe teritoriul României.

(9) Reprezentantul legal al sediului permanent este obligat ca înainte de începerea activității să-l înregistreze la organul fiscal teritorial în raza căruia urmează să activeze.

(10) Pentru reflectarea reală a profitului impozabil al sediului permanent se scad numai cheltuielile aferente realizării veniturilor acestuia, având în vedere prevederile Cap.II. La determinarea profitului impozabil al sediilor permanente vor fi avute în vedere următoarele reguli:

a) relația dintre o societate comercială străină și sediul permanent al acesteia nu poate fi stabilită juridic prin convenții/contracte; în consecință, operațiunile la care acestea participă nu generează profit, iar ca urmare a derulării acestor operațiuni sediul permanent nu înregistrează pierdere;

b) tot ceea ce nu reprezintă cheltuieli sau venituri la societatea comercială străină nu poate fi cheltuială sau venit al sediului permanent;

c) circulația bunurilor și a finanțărilor între acestea, precum și cedarea bunurilor mobile și imobile nu duc la realizarea de profituri sau pierderi.

Art.18.- (1) Persoana juridică română are dreptul de a i se deduce din impozitul pe profit datorat în România, o sumă echivalentă cu impozitul pe venitul din sursa externă plătit direct sau prin reținere la sursă în străinătate, pe bază de documente confirmate de autoritățile străine care atestă plata, la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României aferent datei plății. În acest caz, valoarea ce va fi luată în considerare pentru determinarea profitului impozabil este cea brută, inclusiv impozitul plătit în afară.

(2) Suma deducerii este la nivelul prevăzut la art.2 alin.(1), dar nu mai mult decât impozitul pe profit calculat prin aplicarea cotei impozitului pe profit prevăzută în prezenta lege, asupra veniturilor pe fiecare sursă de venit externă, după ce s-au scăzut cheltuielile deductibile aferente acestora.

Art.19.- Pierderile legate de veniturile din surse externe se deduc numai din aceste venituri, separat pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează și se recuperează în anii următori, potrivit art.13.

CAPITOLUL IV

Plata și controlul impozitului pe profit

Art.20.- (1) Plata impozitului pe profit se efectuează trimestrial, până la data de 25, inclusiv, a primei luni din trimestrul următor, cu excepția Băncii Naționale a României, a societăților bancare române și a sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, care efectuează plăți lunar, până la data de 25, inclusiv, a lunii următoare celei pentru care se calculează impozit. În acest scop, profitul și impozitul pe profit se calculează și se evidențiază trimestrial, cumulat de la începutul anului sau lunar, în cazul băncilor.

(2) Banca Națională a României, societățile comerciale bancare și sucursalele din România ale băncilor, persoane juridice străine, au obligația să plătească în contul impozitului pe profit, pentru luna decembrie a fiecărui an fiscal, o sumă egală cu impozitul datorat pe luna noiembrie a aceluiași an, până la data de 25 ianuarie, inclusiv, a anului următor, urmând ca regularizarea pe baza datelor din bilanțul contabil să se efectueze până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare.

IV, până la data de 25 ianuarie, inclusiv, a anului următor, o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pe trimestrul III, urmând ca regularizarea pe baza datelor din bilanțul contabil să se efectueze până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare.

(4) Persoanele juridice care încetează să existe au obligația de a depune declarația de impunere și de a plăti impozitul pe profit cu 10 zile înainte de data înregistrării încetării existenței persoanei juridice la Registrul Comerțului.

(5) Persoanele juridice fără scop patrimonial calculează și plătesc impozitul pe profit, anual, până la data de 25 ianuarie a anului următor.

(6) Contribuabilii care obțin venituri din cultura cerealelor și plantelor tehnice, pomicultură și viticultură, plătesc impozit pe profit, anual, până la data de 25 ianuarie, inclusiv, a anului următor.

Art.21.- (1) În cursul anului fiscal, contribuabilii au obligația de a depune declarația de impunere până la termenul de plată al impozitului, inclusiv, urmând ca, după definitivarea impozitului pe profit pe baza datelor din bilanțul contabil anual, să depună declarația de impunere pentru anul fiscal expirat, până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare.

(2) Contribuabilii sunt obligați să depună, o dată cu declarația de impunere anuală, și o declarație privind plățile sau angajamentele de plată către persoanele fizice și/sau juridice străine, care să cuprindă sumele, scopul plății și beneficiarul. Nu se cuprind în această declarație sumele angajate sau plătite pentru operațiunile în exclusivitate de import de bunuri și transport internațional.

(3) Contribuabilii sunt răspunzători pentru calculul impozitelor declarate și pentru depunerea în termen a declarației de impunere.

(4) Declarația de impunere se semnează de către administrator sau de orice altă persoană autorizată, potrivit legii, să-l reprezinte pe contribuabil.

Art.22.- Fac excepție de la prevederile art.20 alin.(3), contribuabilii care au definitivat până la data de 25 ianuarie închiderea exercițiului financiar anterior. Aceștia depun declarația de impunere definitivă și plătesc impozitul pe profit aferent anului fiscal încheiat, până la data de 25 ianuarie, inclusiv, a anului următor.

Art.23.- Plata impozitelor, reglementate de prezenta lege, se face în lei.

Art.24.- Pentru neplata la termen a impozitului pe profit se datorează majorări și penalități de întârziere, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art.25.- Constatarea, controlul, urmărirea, încasarea și executarea silită a impozitelor reglementate de prezenta lege, precum și a penalităților, a majorărilor de întârziere și a penalităților de întârziere, se efectuează, conform reglementărilor legale în vigoare, de către organele fiscale ale Ministerului Finanțelor Publice.

Art.26.- (1) Un inspector fiscal sau un alt angajat al unei unități fiscale, autorizat în acest sens, are dreptul de a intra în orice incintă de afaceri a contribuabilului sau în alte incinte deschise publicului, conform Ordonanței Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.64/1999, cu modificările ulterioare, în scopul determinării obligațiilor fiscale ale acestuia. Accesul este permis în cursul orelor normale de serviciu, iar în afara acestora, numai cu autorizarea scrisă a conducerii unității fiscale, justificată de necesitatea controlului.

(2) Un inspector fiscal sau un alt angajat al unei unități fiscale, autorizat în acest sens, în scopul determinării obligației fiscale a contribuabilului, are dreptul să intre și în locuință, dar numai cu consimțământul contribuabilului sau al proprietarului, după caz, iar în lipsa acestui consimțământ, în baza unei hotărâri judecătorești în procedură de urgență, la cererea conducerii unității fiscale, care este obligată să motiveze necesitatea accesului în locuință.

Art.27.- (1) În vederea determinării obligațiilor fiscale, potrivit prevederilor prezentei legi, organele fiscale au dreptul de a controla și a recalcula adecvat profitul impozabil și impozitul de plată pentru:

a) operațiunile care au ca scop evitarea sau diminuarea plății impozitelor;

b) operațiunile efectuate în numele contribuabilului, dar în favoarea asociaților, acționarilor sau persoanelor ce acționează în numele acestora;

c) datoriile asumate de contribuabili în contul unor împrumuturi făcute sau garantate de acționari, asociați sau de persoanele ce acționează în numele acestora, în vederea reflectării reale a operațiunii;

d) distribuirea, împărțirea, alocarea veniturilor, deducerile, creditele sau reducerile între doi sau mai mulți contribuabili sau acele operațiuni controlate, direct sau indirect, de persoane care au interese comune, în scopul prevenirii evaziunii fiscale și pentru reflectarea reală a operațiunilor.

(2) În cazul tranzacțiilor dintre persoane asociate, valoarea recunoscută de autoritatea fiscală este valoarea de piață a tranzacțiilor.

(3) În înțelesul prezentului articol, două persoane pot fi asociate una cu cealaltă, în cazul în care, una acționează sau intenționează să acționeze potrivit deciziilor, solicitărilor sau cerințelor celeilalte persoane sau amândoi intenționează să acționeze potrivit deciziilor, solicitărilor sau cerințelor unei terțe persoane, indiferent dacă deciziile, solicitările sau cerințele sunt comunicate sau nu.

(4) În mod particular, sunt persoane asociate:

a) persoanele fizice, ascendenții săi direcți și descendenții direcți ai bunicilor săi, soțul sau soția acestora;

b) o entitate și orice altă persoană care deține, inclusiv proprietăți ale asociaților acelei persoane, în mod direct sau indirect, 20% sau mai mult din valoarea sau numărul acțiunilor sau drepturilor de vot din acea entitate;

c) două entități, dacă o terță persoană deține, inclusiv proprietăți ale asociațiilor acelei persoane, direct sau indirect, 20% sau mai mult din valoarea sau numărul acțiunilor sau drepturilor de vot din fiecare entitate.

(5) La estimarea valorii de piață a tranzacțiilor vor fi utilizate următoarele metode:

a) metoda *comparării prețurilor*, în care prețul de vânzare al contribuabilului se compară cu prețurile practicate de alte entități independente de acesta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile;

b) metoda *cost-plus*, în care prețul obișnuit al pieții trebuie determinat ca valoare a costurilor principale mărite cu o rată de profit similară domeniului de activitate al contribuabilului;

c) metoda *prețului de revânzare*, în care prețul pieții este determinat pe baza prețului de revânzare al produselor și serviciilor către entități independente, diminuat cu cheltuielile de comercializare și o rată de profit.

(6) Dintre metodele prevăzute la alin.(5), se va utiliza cea mai adecvată metodă, de la caz la caz.

(7) Procedurile de aplicare a acestor metode se vor prezenta în instrucțiunile aprobate prin hotărâre a Guvernului, conform art.34.

Art.28.- (1) Funcționarii publici din cadrul unităților fiscale, inclusiv persoanele care nu mai dețin această calitate, sunt obligați să păstreze secretul asupra informațiilor pe care le dețin prin exercitarea atribuțiilor de serviciu, referitoare la un contribuabil.

(2) Informațiile referitoare la un contribuabil pot fi transmise numai în următoarele situații:

a) altor autorități cu atribuții fiscale, în scopul realizării unor obligații ce decurg din aplicarea unei legi fiscale;

b) unei autorități din domeniul muncii și protecției sociale care face plăți de asigurări sociale sau alte plăți similare;

c) autorităților fiscale ale altei țări, în baza unei convenții internaționale ratificate sau aprobate de Parlament;

(3) Persoana care primește informații fiscale, potrivit prevederilor alin.(2), este obligată să păstreze secretul fiscal asupra informațiilor primite.

(4) Informația referitoare la un contribuabil poate fi transmisă și unei alte persoane cu consimțământul scris al contribuabilului.

(5) Nerespectarea obligației de păstrare a secretului fiscal se pedepsește potrivit legii penale.

Art.29.- Contestațiile formulate la actele de control sau de impunere ale organelor fiscale se soluționează conform prevederilor legale în materie.

Art.30.- (1) Cesionarea sau înstrăinarea, sub orice altă formă a acțiunilor sau părților sociale ale societăților comerciale, precum și transferul patrimoniului unei entități aparținând unei persoane nerezidente se poate face numai după achitarea la bugetul de stat a obligațiilor fiscale de natura impozitului pe profit și a impozitului pe dividende. Fac excepție situațiile în care urmează să se preia obligațiile fiscale restante ale contribuabilului, pe baza unui protocol încheiat cu organele administrației de stat, document din care să rezulte obligativitatea achitării acestor datorii, precum și tranzacțiile efectuate pe piața de capital.

(2) Oficiul Registrului Comerțului este obligat ca, la operarea oricărei modificări de natura celei prevăzute la alin.(1), să solicite dovada eliberată de organele fiscale teritoriale, din care să rezulte plata obligațiilor fiscale sau protocolul încheiat cu organele administrației de stat, în cazul în care se preiau aceste obligații fiscale.

(3) Nerespectarea prevederilor alin.(1) și (2) constituie infracțiune pentru administratorul societății sau reprezentantul legal, după caz, precum și pentru emitentul certificatului de mențiuni și se pedepsește potrivit legii penale.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art.31.- Metodologia de calcul și de reflectare în profit a operațiunilor legate de distribuirea activelor, în cazul lichidărilor parțiale sau totale ale contribuabililor, precum și al reorganizării acestora, va fi prezentată în instrucțiunile prevăzute la art.34.

Art.32.- Pierderea netă înregistrată în perioada de scutire poate fi recuperată din profiturile impozabile viitoare, conform prevederilor prezentei legi. Pierderea netă se calculează ca diferență între pierderile și profiturile impozabile înregistrate în perioada de scutire.

Art.33.- (1) Obligațiile fiscale reglementate prin prezenta lege sunt venituri ale bugetului de stat.

(2) Ca excepție de la prevederile alin.(1), impozitul pe profit, majorările și amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale și consiliilor județene sunt venituri ale bugetelor locale respective.

Art.34.- (1) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va aproba, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, instrucțiunile privind metodologia de calcul și formularistica corespunzătoare referitoare la impozitul pe profit.

(2) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va aproba regimul deductibilității fiscale a provizioanelor agenților economici și ale societăților bancare, precum și regimul perisabilităților.

(3) Pentru aplicarea unitară a prevederilor prezentei legi se constituie Comisia centrală fiscală a impozitelor directe, coordonată de secretarul de stat care răspunde de activitatea veniturilor statului.

Componenta comisiei și regulamentul de funcționare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) Ordinele, modelele de formulare și normele de completare a acestora, referitoare la impozitul pe profit, precum și deciziile comisiei prevăzută la alin.(3) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art.35.- (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 iulie 2002.

(2) Anul calendaristic 2002 va fi considerat compus din două exerciții fiscale. Primul exercițiu fiscal cuprinde perioada de la 1 ianuarie 2002 până la 30 iunie 2002, în care se vor aplica prevederile Ordonanței Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și celelalte acte normative în vigoare, incidente. Al doilea exercițiu fiscal cuprinde perioada 1 iulie – 31 decembrie 2002, în care se vor aplica prevederile prezentei legi.

(3) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, certificatul permanent de investitor în zona defavorizată se va aplica în continuare scutirea de la plata impozitului pe profit pe toată durata de existență a zonei defavorizate.

(4) Contribuabilii care au efectuat cheltuieli cu investiții înainte de 30 iunie 2002, potrivit Ordonanței Guvernului nr.27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei “Delta Dunării”, republicată, beneficiază în continuare de reglementările prevăzute de aceasta.

(5) Contribuabilii care își desfășoară activitatea în zona liberă, pe bază de licență, și care până la data intrării în vigoare a prezentei legi au realizat investiții în zona liberă, în active corporale amortizabile utilizate în industria prelucrătoare, în valoare de cel puțin 1.000.000 dolari, beneficiază, pentru o perioadă de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, de scutirea de la plata impozitului pe profit. Această prevedere nu se mai aplică de la data când intervin

modificări în structura acționariatului contribuabilului. În cazul societăților cotate se consideră modificare a acționariatului, conform prezentului articol, situată în care, în cursul unui an calendaristic, mai mult de 25% din acționariat se modifică.

Art.36.- Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) prevederile Ordonanței Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, aprobată cu modificări prin Legea nr.73/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.40 din 12 martie 1997, cu modificările și completările ulterioare;

b) prevederile art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.127/1999 privind instituirea unor măsuri cu caracter fiscal pentru îmbunătățirea realizării și colectării veniturilor statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.455 din 20 septembrie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr.576/2001;

c)dispozițiile referitoare la impozitul pe profit prevăzute la art.14 din Legea nr.84/1992 privind regimul zonelor libere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.182 din 30 iulie 1992;

d) prevederile art.6 alin.(1) lit.c) referitoare la impozitul pe profit din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/1998 privind zonele defavorizate, aprobată cu modificări prin Legea nr.20/1999, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.545 din 8 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare;

e) prevederile art.43 alin.(2) referitoare la impozitul pe profit din Legea nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare;

f) prevederile art.19 alin.(1) și (4) referitoare la impozitul pe profit din Legea nr.199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.577 din 17 noiembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare;

g) dispozițiile referitoare la impozitul pe profit prevăzute la art.89 alin.(3) din Legea bancară nr.58/1998, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr.121 din 23 martie 1998, cu modificările și completările ulterioare;

h) prevederile art.21² și ale art.21³ referitoare la impozitul pe profit din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.297/2000 pentru completarea Legii nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.707 din 30 decembrie 2000 și aprobată prin Legea nr.415/2000;

i) reglementările art.6 și ale art.7 referitoare la impozitul pe venit din Ordonanța Guvernului nr.24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.472 din 17 august 2001;

j) prevederile art.7 lit.b) referitoare la impozitul pe profit din Ordonanța Guvernului nr.65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.536 din 1 septembrie 2001;

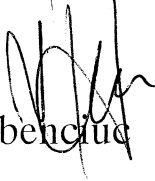
k) prevederile art.10 referitoare la impozitul pe profit din Ordonanța Guvernului nr.27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", aprobată cu modificări prin Legea nr.96/1997, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.194 din 13 august 1997;

l) prevederile art.2 și ale art.4 din Hotărârea Guvernului nr.335/1995 privind regimul constituirii, utilizării și deductibilității fiscale a provizioanelor agenților economici și societăților bancare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.87 din 29 aprilie 1996, cu modificările ulterioare;

m) prevederile art.68 din Legea educației fizice și sportului nr.69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.200 din 9 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 9 mai 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituția României.

p.PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Viorel Hrebenciuc